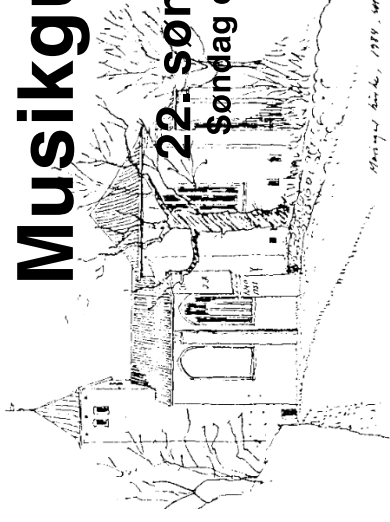

Musikgudstjeneste

22. søndag efter trinitatis
Søndag d. 28. oktober 2018 kl. 19:00

Næste gudstjeneste:

Alle helgens dag

Søndag d. 4. november kl. 10:00

Næste koncert:

Orgelkoncert med Thomas Lennart fra Leipzig

Søndag d. 11. november kl. 16:00 (50 kr.)

Koncerten er en del af Aarhus Symfoniske Orgelfestival - asof.dk

"Glemmer en kvinde sit dionde barn? Glemmer en mor det barn, hun fødte? Selv om de skulle glemme, glemmer jeg ikke dig".

På billedet ses Michelangelos marmorskulptur Pieta, der findes i Peterskirken i Rom.

Jesu moder - i skikkelse af en ung kvinde - sidder med sin afdøde ca. 33-årige søn. Tiden er ophævet! En moder - ung som gammel - glemmer ikke sit barn ligeså lidt som Gud glemmer os - i live eller i døden.

Præludium

Jean Langlais: Cantilena

Indgangsbn

Introitus

Kor: Det livets ord vi bygger på

Der er en vej,

som verden ikke kender:

Den »livets vej«,

som ej er gjort med hænder,

en løngangssti

hver sten forbi

til livets land med glædens kilder.

2. Sig åbne må

de tykke, mørke skove,

os bære må

den skøre, falske vove;

det høje fjele,

det skumle Hel

kan livets vej for os ej spærre.

3. Just for de små

er løngangsstien lavet

til trygt at gå

i ørken og på havet,

på troens grund

i allen stund,

ved midnats tid som midt om dagen.

4. Den vej på jord

til Himlens høje sale

sig sælsomt snor

igennem skyggedale;

som solsprængt sky

af dagen ny

på Herrens vej er hver en skygge.

5. Vel tornestrøt

er stien somme steder,

men rosenbødt,

som sorgen er med glæder;

af Jesu røst

opvokser trøst,

med rosen læges tornesticket.

6. Den vej på jord

til livets land og lykke

er Jesu ord

med stråleglimt i skygge;

de strækker sig

til Himmerig,

hvor de kom fra, hvor de har hjemme.

7. Med Jesu Ånd,

Guds menigheds af nåde,

vi hånd i hånd

på kærlig børnemåde

går trøstig frem

til glædens hjem,

til Fader-huset i det høje.

8. Alt som vi gå,

vi dog af Gud oplæres

til at forstå,

vi hæves og vi bæres

i ledebånd

af livets Ånd

og af vor Faders engleskare.

Kollekt og velsignelse

Nogen må våge i verdens nat,

nogen må tro i mørket,

nogen må være de svages bror,

Gud, lad din vilje ske på jord!

Hjælp os at følge dit bud!

2. Nogen må bære en andens nød,

nogen må vise mildhed,

nogen må kæmpe for andres ret,

Gud, lad dit riges tegn bli' set!

Hjælp os at følge dit bud!

3. Herre, du våger i verdens nat,

Herre, du bor i mørket,

Herre, du viser os Kristi dag!

Selv under livets hårde slag

er vi hos dig, du vor Gud!

DDS 366 - Tekst: Svein Ellingsen/Estrid Hesselund 1975/1987 - Melodi: Trond Kverno 1975

Exitus: Fred hviler over land og by

Fred hviler over land og by, 6. O, lær af ham din aftensang:

ej verden larmer mer; Fred med hver sjæl på jord!

fro smiler månen til sin sky, Til samme Himmel går vor gang,

til stjernerne ser. adskilles end vort spor.

3. Der er så stille og så tyst 7. Fred med hvert hjerte, fjern og nær,

i himmel og på jord; som uden ro mon slå!

vær også stille i mit bryst, Fred med de få, som mig har kær,

du flygtning, som dér bor! og dem, jeg aldrig så.

Tekst: Bernhard Severin Ingemann 1822 - Melodi: Niels la Cour

Udgangsbn

Postludium: Ad Wammes: Wave (for firhændigt orgel)

Nadver

Pr.: "Opløft jeres hjerter til Herren! synger vi din herligheds lovsang":

Hel - lig, hel - lig, hel - lig, hel - lig er Her - ren,
Gud den al - mæg - ti - ge. Him - len og jor - den er
fuld af din her - lig - hed. Ho si an na i det hø - je - ste!

Pr.: "Velsignet være han,
som kommer, i Herrens navn".

Ho - si - an - na i det hø - je - ste!

O du Guds Lam!
med korsets skam,
du bar al verdens synd, du bar al verdens synd,
derfra al trøst begynder; dermed al fred begynder;
derfra vort liv begynder; miskundelig
af kærlighed forbarm du dig!
giv os din fred!

Pr.: "Opstandne Herre og frelser . . .
ligesom du er ét med faderen".

A - men!

Indstiftelsesord
Uddeling af brød og vin

Under uddelingen synges: *Hyggelig rolig, Gud er din bolig*

Tekst: Psalme 84, Grundtvig 1836 - Melodi: Otto Mortensen 1982

Kyrie

Herre, Gud Fader i Himlen

For - barm dig o - ver os!

Herre Jesus, vor frelsermand

For - barm dig o - ver os!

Herre Helligånd, vort lys og vor trøst

For - barm dig o - ver os!

Gloria Ære være Gud i det højeste! Og fred på jorden, i mennesker velbehag.

Vi lo - ve, vi pri - se og tak - ke dig, al

æ - ren skal dig til - hø - re, o Her - re, Gud Fa - der i

Him - me - rig, for kær - lig - hed, du os mon gø - re! Du

al - le ting har i vold og magt, det alt må frem, som

er din agt, thi fryg - te vi in - gen fa - re.

Tekstlæsning: Esajas 49,13-18

Koret synger 2. salme:

1. Lille barn på voksenarm,
bæres du til dåben.
Fader vor på jorden dig
himlen holder åben.
Du er aldrig kun dig selv,
aldrig helt alene,
fra i dag er evighed
din på livets scene.

6. Tro det om du vil og kan,
for dit bryst og pande
er nu tegnet korsets tegn,
Gud gør kærtegn sande.
Godt og ondt og liv og død,
alt er i Guds hænder.
Er alt mørkt i mørkt i dig,
lys hans engel tænder.

7. Lille barn på voksenarm,
hans er englevagten,
ved hans ord på denne dag
er for livet pagten.
Ingen magt på jorden kan
kærligheden vende,
du er hans, og han er din
indtil livets ende.

Tekst: Knud Erik Lægsgaard 2012 - Melodi: Mikael Ustrup 2012

Evangelielæsning: Matthæus 18, 1-14 Trosbekendelsen

Talsmand, som på jorderige

med et suk kan bedst udsige,
hvad vi evig trænger til,
i et kys kan alt udtrykke,
hvad for evig gør vor lykke,
du, som kan alt, hvad du vil!
Værdiges til os at dale
og Guds storværk at udtale
på vort jævne modersmål!

2. Kun hvad du har set, du maler,
kun om, hvad du ved, du taler,
kærligheds og sandheds Ånd!
Du, som skænker, hvad du nævner,
gør os, trods de svage evner,
visere end Salomon:
visere til dåd at øve,
visere til åndeprøve,
visere til salighed.

DDS 294 - Tekst: Grundtvig 1837 - Melodi: Ludvig Mathias Lindeman 1876

Prædiken

Motet: Himlen skal råbe af fryd og jorden juble

*Himlen skal råbe af fryd og jorden juble, bjergene skal bryde ud i fryderåb,
for Herren trøster sit folk, han forbarmer sig over sine hjælpeløse.
Himlen skal råbe af fryd og jorden juble, bjergene skal bryde ud i fryderåb,*

1. Min dag er så ubærlig smuk 2. Alt smukt og stort er nu for mig
kun nuet larmer søvnløst for misteligt til morgen.
så knugende og angsttræt Skønt solen skinner, smerte
som ufortrængt forladthed. gør solen sort i sorgen.
Gud lad min engel minde dig Gud lad min engel minde dig
om det som du har lovet mig om det som du har lovet mig
at intet barn fortabes. at intet barn fortabes.

Men Zion siger:

»Herren har svigtet mig, Herren har glemt mig!«
Glemmer en kvinde sit diende barn? Glemmer en mor det barn, hun fødte?
Selv om de skulle glemme, glemmer jeg ikke dig.

»Så sandt jeg lever,« siger Herren, »skal du iføre dig dem alle som smykke, du skal binde dem om dig som bruden sit bælte.«

3. Den spæde suger trygt sit liv
af hende der véd dagen
kan koste mer end livet
af den der tar for givet.
Gud lad min engel minde dig
om det som du har lovet mig
at intet barn fortabes.
4. Min Jesus du har liv forladt
for liv til mig at vinde
for død at overvinde
da du var helt alene.
Gud lad min engel minde dig
om det som du har lovet mig
at intet barn fortabes.

*Himlen skal råbe af fryd og jorden juble, bjergene skal bryde ud i fryderåb,
for Herren trøster sit folk, han forbarmer sig over sine hjælpeløse.*

Himlen skal råbe af fryd og jorden juble, bjergene skal bryde ud i fryderåb,

Tekst: Esajas 49, 13-18 - Salme: Knud Erik Lægsgaard 2012 - Melodi/sats: Mikael Ustrup 2012-18

Kirkebøn

Sov sødt, barnlille!

Lig rolig og stille,
så sødelig sov
som fuglen i skov,
som blomsterne blunde i enge!
Gud Fader har sagt:
Stå, engle, på vagt,
hvor mine de små er i senge!

2. Guds fingre grande
slog kors for din pande,
Guds Enbarnes røst
slog kors for dit bryst,
thi skal ingen djævel dig skade;
nu kan i din dåb
med saligheds håb
din sjæl og dit hjerte du bade.

3. Læg hænderne sammen,
da lægger sig amen
til Frelserens bøn,
som stiger i løn
og lyder, hvor englene kvæde;
i Himmerigs kor
det lille Guds-ord
omfavne Guds engle med glæde.

4. De råbe, de sjunge:
På jordklimpens tunge
et ord af Guds Søn
er blevet til bøn,

svang hid sig på åndedrætsvinger;
Gud Fader i løn,
sig ja til den bøn!
Fra lavland livsalig den klinger.

5. Og alle de købte,
i Jesu navn døbte,
som striden har stridt,
som døden har lidt,
gik ind til den evige hvile,
istemme så lydt
halleluja nyt,
at englene tie og smile.

6. Da drypper som duggen
der manna på vuggen
til barnet på jord
fra englens bord,
du finder med smil det i morgen;
og klarøjet brat
du siger godnat
til tvivlen og frygten og sorgen.

7. Sov sødt, barnlille!
Lig rolig og stille,
og nyn på det navn
med nåden i favn,
al jorden til salighed givet!
Nyn: Jesus er min,
så favr og så fin,
min Jesus er lyset og livet!

DDS 674 - Tekst: Grundtvig 1844, 1850 & 1864 - Melodi: Thomas Laub 1915